

2017. március 5. – Nagyböjt 1. vasárnapja – Mt 4,1-11 – Pusztai megkísértés

Megszoktuk a történet szokásos magyarázatát: Jézus elutasítja az anyagiasságot, a nagyságot, a hatalmat, ellene mond minden jellegű kísértésnek. Tehát az Isten, a Lélek erejében ellene lehet állni minden csábításnak, csak kapaszkodjunk Belé kitartóan. Eddig a tanulság.

De ha „szűz” szemmel olvasnánk a történetet, már azon is meglepődnénk, hogy a Sátán csak úgy teszi-veszi Jézust, mint egy bábot. A szabad akarattal teremtett, Isten közelségét élvező és mégis fellázadó Lény, aki nagyobb akar lenni a Teremtőnél, s most túl szeretne járni az eszén. „Legyetek okosak, mint a kígyó!” A tanító történetben a paradicsomi hüllő megtalálta Éváék gyenge pontját. Jézusnál itt azzal próbálkozik a Gonosz, hogy maga is a Bibliából idéz neki. Uramisten! Mennyi szörnyűség történt már a világban az Igére hivatkozva! De Jézus nem verhető át, akkor sem, most sem. Előtte hiába próbálunk sunnyogni.

Az bizonyos, hogy létezik valamilyen Diabolosz, a Szétdobáló, akinek a működése mostanság meglehetősen jól látszik. Ha egyenként kérdeznék meg az embereket, mindenki biztonságra, békére, kenyérré, nevetésre vágya. S talán soha nem volt ennyi irigység, féltékenység, haszonlesés, könyöklés, harácsolás stb. mint manapság. Már a legkisebbek számítógépes játékaiban is akkor jutsz csak előre, a következő pályára, ha minél több szörnyikét, sárkányt (ellenfél harcost) stb. – legyőzöl. Aztán az isteneink is jócskán megszaporodtak Jézus kora óta. Már nemcsak a mammon, az erő, a hatalom kísért, hanem a szépség, fiatalság, egészség, elfogadottság stb. istenei is.

Globalizált világunkban nyakunkba zúdul a világ összes baja, stresszelünk vagy közönyössé válunk, de a középutat, az együttérző, tettekész közösségi gondolkodást nehéz elsajátítanunk. Tűrő- és küzdőképességünk csökkent, néha ámulva hallgatjuk vagy olvassuk sokat megélt őseink sokszori élet-újrakezdését.

De a szobánkba betört Világnak kereshetnénk a jó oldalát is! Számtalan csodálatos életút, egyszerű életmódra való törekvés, osztozás, kiengesztelődés, vigasztalás, megbocsátás stb. híre is eljut hozzánk nap mint nap. Látunk ragyogó szemű embereket, akikből sugárzik a remény. Kutassunk ezek után, és merítsünk erőt ezekből is! Ne azt nézzük, hogy mit kapunk (mi az, ami nekünk „jár”), hanem hogy mit adhatunk, hogy szebb legyen körülöttünk a világ. S akkor a Szétdobálónak nem lesz ereje rajtunk!

Kőszegi Tamásné Melinda (Pécs)